

देवीचरित्र चन्द्रिका.

रवाडिवा,

धराद्वयामहाराजाधिराज

ठकुर असूनलाल हरिभाई राजवैय.

बहमदाबाद, मांडविका पोस्टां गजरावली पोस्ट.

मोहनलाल आचार्य हर विपरी.
अशी कवकुलाव इतिवतारम विपरी.
मोहनलाल रघुनाथराव ठकुर.

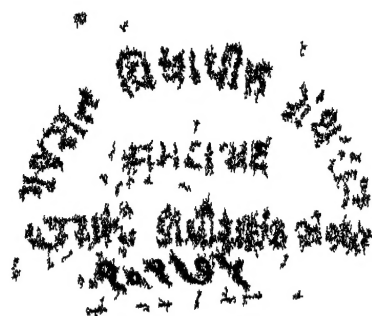
अ.स. १८८०.

पु.स. १८८०.

अ.स. १८८०.

अ.स. १८८०.

अ.स. १८८०. अ.स. १८८०. अ.स. १८८०. अ.स. १८८०.
अ.स. १८८०. अ.स. १८८०. अ.स. १८८०. अ.स. १८८०.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૭૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દેવ અગ્નિ મંદિર

વિષય ૪ - ૧ : ૩

સમુદ્રદેવસ્તુતિ.

(ભુજંગપ્રયાત)

હરીયા સ્વરૂપી હરે ઐ સરન્નમ્
નમો દેવ બન્દો તિહારાં ચરન્નમ્
વસ્યો આપ વૈરાજ લોક પ્રકાશમ્
ચિદાનન્દ સદ્ગોધ સત્યં સુભાસમ્
નમો જ્ઞાન જ્ઞાતા સદા જ્ઞેય આપમ્
નમો આગમાં નીગમાં તેં અમાપમ્
નમો બ્રહ્માયા વિવર્તમ્ વિભાજમ્
નમો દેવ નારાયણમ્ વિશ્વકાજમ્
તુંહોં બ્રહ્માયા તુંહોં ભવયોગમ્
તુંહોં શેષ ઐ શારદા સંતલોગમ્
હરીયા તુંહોં પીર શાહે બુ,ખારી
તિહારી કૃપા તેં ત્રિલોક સુખારી
વષટ્કાર સૌ ષટ્ સ્વધા આપ સ્વાહા
પદે બેઠ નેતી નમો નાથ આહા !
તુંહોં અણ્ડિકા અંગિકા આદ્ય શક્તિ
તિહારી રમશાને ધરે શંભુ ભક્તિ.
તુંહોં ભવનં ભવન્ધાપી વિશેષમ્

તુહોં અન્તરાત્મા સ્વરૂપં સુરેશમ્
 તુહોં ધર્મકર્માદિ હૈ શર્મ ઇષ્ટમ
 તુહોં ભેદવાદમ્ વિચારં સુમિષ્ટમ
 તુહોં યજ્ઞહોતા દયા દાન ધાતા
 નમો નિત્ય શંકારદાતા વિધાતા.
 અનીહં તથાપીહ હૈ આપ ઇચ્છા
 કરી લોક લીલા વિભૂતી સ્વભિચ્છા
 નમો રૂં નમો વં નમો રૂં નમામિ
 મુદ્ધા વાઙ્મયં રામનામમ્ ભજામિ
 કરે ખેલ આકાશ તંબૂ અકીલ્લો
 દશા દીશરો પીર તેં કીન કિલ્લો.
 કૃપા તેં કરીકેં વિરંચીકિ પક્ષમ્
 મધૂકૈટભારો કિયો નાથ ભક્ષમ્
 મહા યોગનિદ્રા કરી દીનબન્ધુ
 ધરી શેષશય્યા સુતો ક્ષીરસિન્ધુ
 ચહી ચારિખાની દરીયા બનાઇ
 પુની લાખ ચૌરાસી ચોની લખાઇ
 તતૌં વિંશ ઐ પગ-ચ સૃષ્ટિ નિપાદ
 જલે ઐ સ્થલે આભમેં લે છવાઇ
 પુની ચન્દ તારા રવી આભ છાયો
 તિહારો કલા અંશસો ખેદ ગાયો

પ્રતીભાસ તેરો ચહી ઠામઠામમ્
 રમે વિશ્વરૂપં તુહીં રામનામમ્
 તુહીં કાલ, કલ્યાન ઐ અન્તરાત્મા
 તુહીં પીર હાતાર હૈ દેવતાત્મા
 તુહીં દીનબન્ધૂ અનાદી અજન્મા
 લિયો ભક્ત ઉદ્ધારુ વે આપ જન્મા
 અનન્તં ચહી બીધ ઐતાર ધારી
 ભયો મચ્છકચ્છાદિ રૂપમ્ મુરારિ
 બિનૂ ખેદ ભૂકો બનાઈ વહીત્રમ્
 રખી ખેદ માઘો ભયો મીન ચિત્રમ્
 હુવો ચૈં કમહું ધરા પીઠધારી
 સદા કિહ વિશ્વં વિભૂ તેં સુખારી
 ધરી કેં સુદંષ્ટા ધરીત્રી વરાહ
 લગો ઇન્દુમેં જ્યૈં કલંકાંક સ્યાહ
 ભયો નાર સિંહં પ્રહલ્લાહ ચય્યો
 નખોતેં કશીપૂ હિરણ્યાખ્ય ચય્યો
 ભયો વામનમ્ પાદ ગંગા નિપાઈ
 બલી ચર્ણુ ચય્યો ચહું ખેદ ગાઈ
 બ્રૂકે પતી ત્યૈં હની ક્ષત્રકૂલમ્
 કિયો રક્ત રનાનં કટી લોક શૂલમ્
 તુંહી રામરૂપમ્ ભયો હૈ રમેશા
 હરો શીવ છદો અરૂ ભૂજ બીશા

દિયો દીગપતીકેં બલી કીશ સંઘા
 હન્યો રાવનં બાધ સિન્ધુ ઉલંઘા
 યમૂનાં કરી કાન કીડા બહોરી
 રમ્યો રાસ રાધાપતી ખેલિ હોરી
 પ્રભૂથેં હન્યો કંશકૈં ખૂબ ચપ્પી
 કિયો ભારતં કૌરવોકૈં ઉથપ્પી
 લિયો અવતારં ઉતાર્યો બુભારમ્
 વસૂદેવ ઔ દેવકીકે કુમારમ્
 બલીભદ્ર ગૌરં ધરીકે શરીરમ્
 પટં નીલ શુભી સુકાલિંદિ નીરમ્
 ભયો યુદ્ધ શાસ્ત્રોદની ચૈં નિહાનમ્
 અહીંસા શ્રુતી આપ કીની પ્રમાનમ્
 ધર્યો ખડ્ગ પાની ભયો કલ્કિનાથા
 રિપૂ ધૂમકેતૂ હની મ્લેચ્છસાથા
 ચહી પાઠ એકાદશાં અવતારાં
 પઠે પ્રેમતેં ઉત્તરે ભવપારાં
 મિલે બ્રહ્મ ભે પાઠ ભાવે પઠેગો
 સખેં દુઃખ દાતાર આઈ કઠેગો
 મદોન્મત્ત હસ્તીન વાકો નિહારે
 લરે જંગલં કેસરી સિંહ હારે
 જપે ભે સદા મંત્રમાલં રસાલં
 હહે નાહિં દાવં કરાલોચ જવાલમ્

ચહી નાગ દોની મહામંત્ર જાપી
 ઉથાપે ભુજંગં ડસેનાં કદાપિ
 લરી સંગ લખખાં લરી બથ્થ એકો
 વિજેવંત હોવે દિયે અલ્લટેકો
 જાપી જાપ જાઇ ગિરેજે સમુદ્રમ્
 ઉદારંતરે પાર પાવે સુભદ્રમ્
 મહારોગ વ્યાપ્યો મિટે છન્દ ગાવે
 ત્રુટે બન્ધ બેડી અલેદાન પાવે
 કરીકે નિવાસો બસે જિહ્વ બાની
 રહે શંકરી સંગ સારંગપાની
 નમે પાદપદ્મે મહોન્મત્ત ભૂપા
 પઠે પાઠ સો હોય વાગીશરૂપા
 પિંડે નાં ગ્રહો ભૂતપીશાચ આદી
 ગુલે લાલકી સત્ય યાહી પ્રસાદી
 સુપુદ્ધિં સુપુત્રં મિલે સત્યમેવમ્
 હરિં ૐ લાજે અમૃતં દેવદેવમ્

“અથ શ્રી દેવીચરિત્ર ચંદ્રિકા પ્રારંભઃ”

(મનહર કવિત)

અસુર કેાં સંહારી ભુજ સહસ્ર કેા ધારી શ્યામ
કાલિકા સ્વરૂપી કાન કુગ્ગકેા વિહારી હે
છલિકેા અનંગ રિપુ દેવતા ઉગાડ-વેઠૌ
કંસહુકે કાલ વેશ મોહિનીકેા કારી હે
હરવે ભુભારનાથ જન્મ્યેા તું ખારખાર
ગાવેં ઐતાર જગમેં ઐખિશકેા ધારી હે
પ્રીજમેં સહસ્ર શોલ ગોપિકા ગોવિંદસંગ
ગૌવનકેાં ચારી રાજવૈદ્યકી સુધારી હે

દોહડા.

ઐ કલ્પીં સૌં સુખદાયિની અણ્ડી લાગું પાય
હૂં દૂર્ગા મહિમા સુણે સુસુખ અમૃત થાય
આરાસૂરી અંખિકા કાલી કરજે વાર
તુજ ચરણે શિરને ધરી દાસ રહ્યો આ ઠાર
ખહુચર ખાળા સુંદરી યાચે અમૃતલાલ
ગરખા રચિ શુણ તાહરા ગાવાનું મન બહાલ.

“શ્રી મહાકાલી ચરિત્રે, મધુકૈટભવધ ગરખો ૧લો.”

ગરખા છંદ.

પૂજ પાર્વતીનો પુત્ર સેવું સરસ્વતી જે ખરાંરે
ગાઉં કાલિકા ચરિત્ર રાખો શરણે હરિ હરાંરે

વિધિ દીન કેરો અંત વિશ્વ જલમય જ્યારે થયું રે
 રેલી સાગર સોહંત જડચૈતન કેા નાં રહ્યું રે
 જેનો વેદ જપે જાપ યોગનિદ્રા કિધી હરી રે
 ત્યારે નારાયણ આપ પોઢયા શેષની શય્યા કરીરે
 વિષ્ણુ કાન કેરે મેલ બન્ને દૈત્યો પેદા થયારે
 દેતા હાક કરે ખેલ મધુકૈટભ નામે કહ્યારે
 સુતા શ્રીકૃષ્ણ સિંધુ નાલિકમલે પ્રજાપતીરે
 જોઈ દૈત્યે દિલ દીધું કરી લડવા નિત્યામતિરે
 થયા લડવા તૈયાર આવ્યા બ્રહ્માનિ પર ચડીરે
 ધારી બખ્તર હથિયાર મધુકૈટભ તો તે ઘડીરે
 કરે વિરંચિ વિચાર પામિ વિસ્મય રૂઢિયા વિષેરે
 માયાવશ છે કિરતાર યોગનિદ્રામાંહી દિસેરે
 કરો ઇશ્વરી જો સહાય જાણી કષ્ટ મને આ સમેરે
 હરિ નેત્ર રાજમાંય યોગમાયા આપે રમેરે
 કરી સ્તુતી ગુણ ગાય કર જોડી બ્રહ્મા કહેરે
 તમે ગુણ નાં ગણાય કવિ કેવી ઉપમા લહેરે
 તમે પાળો ત્રિલોક વિશ્વ ઉદય દેવી કરીરે
 જોઈ અંબા તું જોગ મા સંહારવા તું કરીરે
 વેદવાણી અવિનાશ નિત્ય માયા આપે રહીરે
 સ્વાહા સ્વધા પ્રકાશ યજ્ઞ અમૃત રૂપે કહીરે
 હંસ્વ દીર્ઘ વૌષટ્ પ્લુત પ્રણવ તું ઇશ્વરીરે
 માત અંગિકા હુંકટ વિશ્વ વ્યાપી દિધું લરીરે

દેવી ગાયત્રી માત તુહાં સાવિત્રી સ્થાન તું
 તારિ કેણિ કથું જાત પરા વાણી તું જ્ઞાન તું
 કિધા ત્રણ લોક ઝટ પાણિ પ્રલય તમે કરો
 કહું નટી કે નટ ધરા પીઠે તમે ધરો
 મહામાયા તું માત મહાવિદ્યા બુદ્ધિ તમે
 જાણે નિજમ ન વાત મહા મોહ કરિ તું રમે
 દેવ શક્તિ તું ઇશ મહા દૈત્યોનિ શક્તિ મારે
 ધરિ ચરણમાં શીષ સ્મરણશક્તિ હું લક્ષ્મિમાં
 જોતાં ત્રિગુણ ગણાય વિશ્વકારણ તું પ્રકૃતિ
 ઉભો કરજોડિ માય દાસ જાણી ધરો રતી
 કાલ રાત્રિ ધરો પ્રેમ મહા પ્રલય નિશા સહી
 મૂઠ પામે લય એમ મોહરાત્રી રૂપે રહી
 મહા લક્ષ્મી ધરો પ્રેમ મહા ઐશ્વર્ય આપ છો
 કંઈ વર્ણન તે કેમ માપી, દેવી અમાપ છો
 તુલિત પુલિત ને લાજ તમે શાન્તિ સ્વરૂપ છો
 કરો જોગમાયા કાજ આઈ અમૃતનો રૂપ છો
 સહનશક્તી તું આપ નિશ્ચય કરતી બુદ્ધિ ઠરી
 તારો હાજર જવાબ જોત જળહળ તેજે સરી
 કરમાં ચક્રને શૂલ શંખ લોગલ ગદા ધરી
 ફેડો અસુરનાં મૂલ ધારી ધનુષ જાણે કરી
 કરે તાતી તલવાર દુષ્ટ દૈત્યો પ્રબલતી
 જાણી દાસ ચડો વાર માત મયને નિહાળતી

તારી સુંદરતા શ્રેષ્ઠ બાઈ બિરહાળિ સુંદરીરે
 દેવી દેવતાની ઇષ્ટ તમે પશ્યન્તિ વૈખરીરે
 મધ્યે મધ્યમાં લેવાય તેનું કારણ આદી તમેરે
 વસી આત્મા માંય જડ ચૈતન શક્તિ નમેરે
 જપી આદિ અંબાબાળ્ય વિશ્વ ઉપબાળ્યું મેં રહીરે
 માણ તારે પ્રતાપ વિષ્ણુ પાળે પ્રભા સહીરે
 કરે શંકર સંહાર રટી રૂઢિયા માંહી તનેરે
 તારિ લીલા અપાર પાર પામે ન કે મનેરે
 તેં તો સરજ્યા ત્રિદેવ વિધિ વિષ્ણુને શીવનેરે
 કરે સુરેન્દ્ર સેવ કાલે સરજે તું દિવનેરે
 મોટો મહિમા અખણડ પાર પાસું ન કાલિકારે
 ક્ષણે કેટી પ્રહ્લાણડ રચે હાથ પાડિ તાલિકારે
 પોઢ્યા ક્ષીર સિંધુ શ્યામ તેને કાનકેરે મેલથીરે
 મધુકૈટભ પ્રમાણુ હૈત્ય પ્રગટ્યા દ્વિ સહેલથીરે
 આવિ ઉભા છે પાસ કરે રહિરહિ કંપનેરે
 કાલિ હું છું તારો દાસ નાખો મોહપાશ કંપનેરે
 દેવી સામું જોઈ આજ લાજ રાખો મા માહરીરે
 કરો મહા માયાકાજ કરૂં પુણ હું તાહરીરે
 જોગ માયા જગાડ સુતા કૃષ્ણ લોકનાથનેરે
 દેવી હવે તારો પાડ અલૌ જોગ માયા હાથનેરે
 કરી તામસિનું ધ્યાન પ્રભુ પોઢ્યા જગાડવારે
 આપે પ્રહ્લા બહુ માન મધુ કૈટભને મારવારે

દેખી પ્રહ્લાને હુઝા દેવી કૃષ્ણ મનમાં રહીરે
 વ્યાપિ નેત્રોને મૂખ નાક બાહુ શિરે સહીરે
 તુર્ત જગ્યા જહરાય સુકત થયા નિદ્રા થકીરે
 સામે જોયું જણાય મધુકૈટભ રહ્યા બકીરે
 શુષ્ક પ્રહ્લાનું મૂખ જુવે નયણેયિ શ્રી હરીરે
 ઉભા દૈત્યો સન્મૂખ બકે વાણી ગર્વે ભરીરે
 ભારે પરાક્રમી પૂર દિસે અંતરમાં દુષ્ટતારે
 લાલ લોચનમાં શૂર એની મતીની ભૂષ્ટતારે
 થહિ ઉભા તૈયાર ધારિ નિજ વિધી ભક્ષનેરે
 ચડયા વિદુલ ત્યાં વાર કરિ પ્રહ્લાની પક્ષનેરે
 એજ બાહુ હથિયાર ચાર ભુજઓ દીપતીરે
 કરો કાલિકાળ વાર કહી ઉઠયા કમલાપતીરે
 બેઉ દૈત્ય ભિડિ બાથ રામસંગે લડે રહ્યારે
 ક્રિધો યુદ્ધ દુષ્ટ સાથ પાંચ હજાર વર્ષો ગયાંરે
 કરે યુદ્ધ ધરી ટેક મધુકૈટભ મહાબલીરે
 ખસે પાછા ન એક ત્યારે વિરમય પામ્યા હરીરે
 દુષ્ટ બલિયા અપાર હારિ પાછા તો ના ફરેરે
 કરો મહાકાલી વાર કાજ પ્રહ્લાનું તો સરેરે
 હરો દાનવનિ બુદ્ધ્ય મોહ પાશ નાખી આ ઘડીરે
 નવ લેશ રહે શુદ્ધ્ય વાર વૈષ્ણવી કરો ચડીરે
 કરી અરણ કિરતાર ધસી વાર ધાઈ વૈષ્ણવીરે
 કીધ અંતર સંચાર કાલી દૈત્યમતી ફેરવીરે

મધુકૈટલ બે એમ લાન ભૂલી બોલ્યા ફરીરે
 અમને અંતરે છે પ્રેમ કાંઈ માગો મુખે હરિરે
 કહે કેશવ અસુર મને પ્રસન્ન બે થયારે
 રહિ સામે જરૂર આપો માગું તે ક્યાં ગયારે
 તમે લડી મારી સાથ હવે મરશો તે ક્યાં રહીરે
 માંડે ભીડીને બાથ તેવું કારણ દો કહીરે
 ધરો સત્ય પછે ટેક મુજ હાથે ચડી મરોરે
 માગું વચન એ એક સત્ય વાણી મુખે ધરોરે
 કરી કૃષ્ણે કપટ છલિ છેતર્યા અસૂરનેરે
 બોલ્યા દૈત્યો ઝટપટ હરે કાલિકાળ નૂરનેરે
 જલે ભૂન બોળી જ્યાંય હણો અમને દામોદરારે
 પામો મહા યશ ત્યાંય અવર અલભ્ય તમે ખરારે
 ગદા શંખ અને ચક્ર કર કૌમોદકીને ધરીરે
 કરી લોચનીયાં લાલ મધુકૈટલ બાથે ભરીરે
 ધરી પેડુ તમે શીવ ચક્ર મેલીને ચિરિયારે
 દૈત્ય બલી જગદીશ આપે દેવશૂલ બેગિયારે
 કરિ સ્તુતી જગતાત મહાકાલીને સેવતારે
 કહે બ્રહ્મા જય માત સેવિ ચરણાંને દેવતારે
 આ અમુ તારો દાસ ગાય ગરબા સુછન્દનેરે
 રાખો ચરણાંની પાસ ટાળી ભવ ફેરા ફન્દનેરે
 હરિનંદન હુલ્લાસ ગાય શીખેને સાંભળેરે
 તેને માળ રાખે પાસ પાપ પુન્ને પલે ટળેરે

શત ઓગણીશ જાણુ પર છોતેરની સાલનેરે
ગાઈ ગરબો પ્રમાણુ આજ અરખ્યો ગોપાલનેરે

શ્રી મહાલક્ષ્મી ચરિત્ર પ્રારંભ.

મહિપાસુરવધ ગરબો ૨ જો.

સેવું ચરણુ નમાવી શીષ કે, ગણુપતિ સરસ્વતી રે લોલ.
વન્દું શ્રી જગદંબા ઈશ કે, આપો શુભ મતી રે લોલ.
જય જય અલખ એક લગવાન કે, લવતારણુ પ્રભુરે લોલ.
જય જય હરિહર કૃપાનિધાન કે, જગકારણુ વિભૂરે લોલ.
જય જય સત્ય કામ સ્વતાંત્ર કે, સત્ય સંકલ્પ હરીરે લોલ.
જય જય મહાવાક્ય મહામંત્ર કે, જનજીવન ધરીરે લોલ.
જય જય લક્ષ્મીવર ગૌરીશકે, મતિ નવ લખી શકેરે લોલ.
જય જય ગૌલોકેશ ગિરિશ કે, મતિ તું પ્રકાશી શકેરે લોલ.
જય જય નામરૂપ આધાર કે, નિત્ય સુખ પ્રેરક તમોરે લોલ.
જય જય શબ્દ બ્રહ્મા ઝંકાર કે, યોગીશ્વર મને રમોરે લોલ.
જય જય રમારમણુ વૃજલાલ કે, લાલશશી ઉમાપતીરે લોલ.
પડી ચરણે અમૃતલાલ કે, ચણ્ડી છંદ ધરી રતિરે લોલ.
લગવતી ચણ્ડી ચરિત્ર વિચિત્ર કે, સાગર પુર વહેરે લોલ.
ગાવે ધારિ કૃષ્ણા સહસ્ર કે, શેષ નવ પાર લહેરે લોલ.
જાણો મંદમતી હું રંક કે, ગુણુગણુ કેમ ગણુરે લોલ.

કરજો કૃપા ન લાગે કલંક કે, અર્થક અમો ભણુંરે લોલ.
 ઉપજે અમ અંતર આનંદ કે, દેવીગુણ ગાઈએરે લોલ.
 રથિએ રૂઢો ગરબા છન્દ કે, કૃપાદગ ચાહિએરે લોલ.
 પૂરવે પ્રકટયો મહિષાસુર કે, હનુજનો અધિપતીરે લોલ.
 તેડયા સર્વ અસૂર હજૂર કે, દિવ લેવા ધરી મતીરે લોલ.
 ધારી વકનયન ચડિ સ્વર્ગ કે, ઇન્દ્રસંગ યુદ્ધ કરેરે લોલ.
 નાઠા રણુથી દેવો અર્ક કે, મુકિ માન ત્રાસી ફરેરે લોલ.
 લઢિઓ ઇન્દ્રસાથ સોવર્ષ કે, યુદ્ધ બહુ આહરીરે લોલ.
 દાનવ દિલમાં વધિયો હર્ષ કે, મધવા નાઠો ડરીરે લોલ.
 સુરરિપુ ઝીત્યા ઇન્દ્રાસન કે, અસુરોની આણુ ફરીરે લોલ.
 પૃથ્વી વસવા ધારી મજા કે, અમરો હૃદે બળીરે લોલ.
 લીધું સૂર લોકનું રાજ કે, પુરંદર પદ ધર્યુંરે લોલ.
 ઉઠી ગિરવાણો દિલ દાઝ કે, અરરર નુર હર્યુંરે લોલ.
 કરશે ધારી મનમાં કાજ કે, નિજ સ્વામી ગણીરે લોલ.
 ચાલ્યા મધવા અમર સમાજ કે, કમલાસન ભણીરે લોલ.
 સંગે ચન્દ્ર સૂર્યને દક્ષ કે, દિલમાં થરથરે રે લોલ.
 કરજો પ્રહ્લા આવી પક્ષ કે, કરજોડી કરગરે રે લોલ.
 ઉલ્લો અમરવૃન્દમાં ઇન્દ્ર કે, વિધિ આરાધતોરે લોલ.
 ફીકા પદને દીસે ચન્દ્ર કે, મહાયોગ સાધતોરે લોલ.
 સુણતાં સુરવિનતી વાગીશ કે, પ્રહ્લા પ્રગટ થયારે લોલ.
 દેવો ધરી અરણ્યમાં શીષ કે, સ્તુતિ કરે ઉભા રહ્યારે લોલ.
 સ્વાગત વચ્ચને આપી આન કે, કૃશલ પુછી કરીરે લોલ.

યોધ્યા ચતુરાનન લગવાન કે, આગમન કહો ઠરીરે લોલ.
 હિમથી જેવી મન્દ પ્રકાશ કે, ગગને તારા તતીરે લોલ.
 વત્સો મુખડાં મંદ પ્રકાશ કે, વ્યાકુલ દિસો અતીરે લોલ.
 અમરો કહો આગમનકાળ કે, મનમાં ધરૂં અમોરે લોલ.
 કરજોડિ કહેછે સુરનો રાજ કે, દયાનિધી પિતા તમોરે લોલ.
 મહિષાસુર જે દાનવ ઇશ કે, દિવનો રાજ થયોરે લોલ.
 નાઠા અમર ત્રાસિ હસ દીશ કે, રવિશશી મણ્ડલ ગયોરે લોલ.
 છોડી અમો સર્વ નિજ વાસ કે, ભટકિએ ધરા સહીરે લોલ.
 કરજો રક્ષણુ જાણી દાસ કે, મધવા અરજ કહીરે લોલ.
 કહેછે એજ એ જખરો દુષ્ટ કે, નવ અમો ઝીતી શકુરે લોલ.
 અમને જોતાં કરશે કબ્દ કે, સત્ય કથુ' નવ ખકુરે લોલ.
 આલો હરિહર શરણે આજ કે, વિધિ કથે સાથે મળીરે લોલ.
 રાખે શંકર વિષ્ણુ લાજ કે, દુઃખડાં જશે ટળીરે લોલ.
 ધારી બ્રહ્મા પદ્માસન કે, અલક આરાધીઓરે લોલ.
 ધરિયું યોગીશ્વર પર મન કે, મહાયોગ સાધિયોરે લોલ.
 ધાતા જાણીને નિજ રૂપ કે, રીઝયા જગત્ પ્રભુરે લોલ.
 ધારી શિવ વિષ્ણુનાં રૂપ કે, દર્શન દીધાં વિભૂરે લોલ.
 રવિને ઉદયે જેમ પ્રભાત કે, કમલો ખિલે સરેરે લોલ.
 હરિહર દર્શનથી ભલિ ભાત કે, દેવમુખે ઘુતી ઝરેરે લોલ.
 બ્રહ્મા કરે પ્રાર્થના ત્યાંય કે, ચરણે શિર ધરીરે લોલ.
 અમરો ઇન્દ્ર ગુણને ગાય કે, પદરજ મુકુટ ભરીરે લોલ.
 સ્વર્ગ સ્થીતીલયના એક કે, કારણ નમો નમોરે લોલ.

રાખો પ્રભુ અમારી ટેક કે, તારણ નમો નમોરે લોલ.
 જય જય ધ્યેય ગેય ભગવાન કે, હરિહર નમો નમોરે લોલ.
 જય જય નારાયણ નિજ જ્ઞાન કે, જ્ઞેયતમ નમો નમોરે લોલ.
 જય જય વિધિ વિધાતૃ ઉદાસિ કે, શિવશંકર નમોરે લોલ.
 જય જય અન્તરયામી પ્રકાશી કે, સાન્ધત નમો નમોરે લોલ.
 જેનું મહિષાસુર છે નામ કે, બલિ એ અસુર બહરે લોલ.
 લીધાં ઇન્દ્ર-ચન્દ્ર રવિધામ કે, દેવતાઓ નાઠા સહરે લોલ.
 પામિ અંતર અમરો ત્રાસ કે, દિલ દાઝી દેવતારે લોલ.
 આવી કરે અરજ અવિનાશ કે, હરિહર સેવતારે લોલ.
 અચ્યુત શંકર થયા પ્રસન્ન કે, દુઃખ ગણી દેવનેરે લોલ.
 સમરી મહામાયાને મન્ન કે, કરિ બહુ સેવનેરે લોલ.
 હરિહર શક્તિ પ્રકટયાં ત્યાંય કે, પ્રભુ મુખ નુર ઝરેરે લોલ.
 શિવ વિષ્ણુ વદન તેજ ઝળકાય કે, ઝરતો ઝરો ખરેરે લોલ.
 કોટી સૂર્ય ચન્દ્રસમ તેજ કે, એક રૂપ જોતે મળ્યાંરે લોલ.
 ઉભર્યા અમરો મુખથી સહેજ કે, તેજ બિંબ ઝરે ભળ્યાંરે લોલ.
 ઇચ્છા નિરાકાર આધાર કે, તેજનો ઝરો ઝરીરે લોલ.
 પ્રકટયાં મહાલક્ષ્મી સાકાર કે, સ્ત્રીરૂપ લીધું ધરીરે લોલ.
 શેલે કાન્તિ વિદ્રુમ તુલ્ય કે, કમલાસન ખડીરે લોલ.
 કરમાં મધૂપાત્ર ત્રીશૂલ કે, ત્રિલોચન ભવાં ચડીરે લોલ.
 ફરશી વજ્ર પદ્મ ધરિ સાર કે, કુંડિ દણ્ડ ગદા કરેરે લોલ.
 સુદર્શન ચક્ર શાંગ તલવાર કે, ઢાલ શંખ ઘણ્ટા ધરેરે લોલ.
 ધારી અક્ષમાલિકા બાણ કે, પાશ ધરિ ધનુષ્ય ગૃહીરે લોલ.

મહિષાસુરનો લેવા પ્રાણ કે, સિંહસ્વારી કરીરે લોલ.
 દેવી દેવેશ્વરની ભૂપ કે, માતા ભગવતીરે લોલ.
 તારૂં મનમથ-મનમથ રૂપ કે, હરિ સુત કરે નતીરે લોલ.

શ્રી મહાલક્ષ્મી ચરિત્રે મહિષાસુર વધઃ

ગરબો ૩ જો.

હરિહર ઇન્દ્ર ચન્દ્ર ચમ સચ કે, કર જોડિ વીનવેરે લોલ.
 ચતુરાનન દેવી ગુણ ગાય કે, વેદ નેતિ નેતી કવેરે લોલ.
 કરતા અમર ઇન્દ્ર આરાધ કે, નયણે નિર વહેરે લોલ.
 કરજો ક્ષમા માલ અપરાધ કે, સુર શરણાં લહેરે લોલ.
 પામી મહિષાસુરથી તાપ કે, ત્રાહી ત્રાહી થયારે લોલ.
 માલું દુષ્ટ હણે એ આપ કે, દુઃખ નવ ભાગે સદ્યારે લોલ.
 તુલ્યથી ત્રણે લોક સનાથ કે, જય જય અંગિકારે લોલ.
 માલગે મેલ્યો સુરશિર હાથ કે, જય જય અણ્ડિકારે લોલ.
 આપી અભયપટાની છાપ કે, સુરપતિ દુઃખ ગયાંરે લોલ.
 ભણ્યો નારાયણી પ્રતાપ કે, દેવો મગન થયારે લોલ.
 અરખું ચક્રપાણિ નિજચક્ર કે, દેવીકર પ્રીતથીરે લોલ.
 કરથી ક્ષત્રપાણિ શુભવક્ર કે, અરખું હીતથીરે લોલ.
 આર્યે શ્રવક યજ્ઞન મરણ કે, શાંગ ધનુ શંખનેરે લોલ.
 ક્રોડી કહે છે આપ કણ કે, સહાય કરો રંકનેરે લોલ.

અરપે ઇન્દ્ર વજ્ર વણિ ઘંટ કે, ભગવતી કરે ધરેરે લોલ
 અરપે ચરણુ અહીં ચમ દણ્ડ કે, કાલદંડ ધર્યો કરેરે લોલ
 આખ્યો-દક્ષ પ્રજાપતિદાસ કે, અક્ષમાલા ધરેરે લોલ
 વરૂણે અરખ્યો છે નિજ પાશ કે, મન દેવી પદે કરેરે લોલ
 રવિએ રોમ છિદ્રની માંચ કે, નિજ કિરણો ભર્યોરે લોલ
 કાલે ઢાલ ખડ્ગ લઇ ત્યાંચ કે, માણને કરે ધર્યો રે લોલ
 ધારી ક્ષિર સિંધુ ઉર પ્રેમકે, ચરણે રડી પડીરે લોલ
 અરખી વિશ આંગળીયે એમકે, વીંટિયો હિરે જડીરે લોલ
 આખ્યો ઇન્દ્રચંદ્ર સુહાર કે, કુણ્ડલ દામણીરે લોલ
 અરખી કંકણુ કરમાં સાર કે, દિવ્ય ચૂડામણીરે લોલ.
 અરધો ચન્દ્ર ટીલડી લાલ કે, બાબુબંધ બાંધવારે લોલ.
 અરખી વળી અમુલ્યજ આલ કે, નૂપુર નવાં નવાં રે લોલ.
 વિશ્વકર્મા આવી પાંસ કે, ફરશી કર ધરેરે લોલ.
 આપે શસ્ત્ર અજ્ઞને દાસ કે, દેવી ધરી કરેરે લોલ.
 અરખી દિવ્ય કમલની માલ કે, ઉદ્ધિએ એણે સમેરે લોલ.
 જેને નવ કરમાવે કાલ કે, જોતાં રૂઢે ગમેરે લોલ.
 જલધિએ સુંદર પંકજ એક કે, ફરી કરમાં ધર્યુંરે લોલ.
 આણ્યો સિંહ કરી વીવેક કે, હિમાચલે વાહન કર્યુંરે લોલ.
 અરખી કુબેરે મહીરા પાત્ર કે, કથે મા કરો દયારે લોલ.
 ધરિને દિવ્ય રત્ન મણિ માત્ર કે, કરજોડી નમ્યો મયારે લોલ.
 શેષ નાગે આખ્યો છે મણિહાર કે, ઉર ધર્યો અંખિકારે લોલ.
 દિવ્યાબૂષણ, ને હથિઆર કે, અંગ ધરી અલિડારે લોલ.

અમરો કરે દેવી સત્કાર કે, મહામાયા ખળે ભરીરે લોલ.
 હર્ષે દેવી વારમવાર કે, કડકડ કંતો કરીરે લોલ.
 ગાવે ગરબો અમૃતલાલ કે, ભેડી કર લળીલળીરે લોલ.
 ત્રીજો હરિનન્દન હૃદલાસ કે, યુદ્ધ હવે કહું વળીરે લોલ.

શ્રી મહાલક્ષ્મી ચરિત્રે મહિષાસુર વધઃ

ગરબો ૪ થો.

ગરબ મૈથ્યા દેતી હાક કે, દિલમાં દેત્યો ડ્યારે લોલ.
 પાડી ચૌદ લોકમાં ધાક કે, ગરજિને ગગન ભર્યારે લોલ.
 પડિયો પડછન્દો ત્રીલોક કે, જનનિની હાકથીરે લોલ.
 પામ્યા દાનવ દિલડે શોક કે, કંપિ કૃષ્ણ નાગનીરે લોલ.
 સુણતાં દેવી મુખની ત્રાડકે, ધરણી ધૂજતીરે લોલ.
 ત્રટે ચઢી ગગનમાં પહાડ કે, અમરીયો પૂજતીરે લોલ.
 મેળિયો દેવ ઋષીગણ સાથ કે, ભેડિ કર સ્તુતી કરેરે લોલ.
 સુણતાં શબ્દ અસુરનો નાથ કે, નિજ સેના સજ કરેરે લોલ.
 પામ્યા દશદિશ દાનવ ત્રાસ કે, કથિ મુખ શું થયુંરે લોલ.
 દીશે મહિષાસુર ઉદાસ કે, મનનું માન ગયુંરે લોલ.
 તેડયો દાનવ રાજા ત્યાંય કે, નિજ સેનાપતીરે લોલ.
 સજ કરી ફોજ ચડયો રણમાંય કે, બોલ્યો મંદમતીરે લોલ.
 વાળે ઢાલ ભેરી રણતૂર કે, ભડ ખુખારિયોરે લોલ.
 વાધ્યું અસુર અંગમાં સૂર કે, ઉઠિ હુંકારિયોરે લોલ.

ધરિયાં ખખતરને આયુદ્ધ કે, ચટપટિ ચોટથીરે લોલ.
 કરવા મહિષાસુર તે યુદ્ધ કે, રણ વળ્યો દોટથીરે લોલ.
 દેવી શબ્દ સુણ્યો જે દીશ કે, તેણિ દિશ ચાલિયોરે લોલ.
 ચાંપી ચરણધરા ધરિ રીશ કે, દેશ દાટ ઘાલિયોરે લોલ.
 દેવી અંખા તેજ પ્રકાશ કે, ત્રીલોકમાં ગયોરે લોલ.
 મહિષાસુર પર પડિયો ભાસ કે, મનઝાંખો થયોરે લોલ.
 ચણ્ડી ધરી વિરાટ સ્વરૂપ કે, કાલિકા કોપે ચડીરે લોલ.
 ધારી ભુજ સહસ્ર અનૂપ કે, વ્યાપિ દશ દિશ ખડીરે લોલ.
 પહેર્યો મણી મુકુટ શિરમાંય કે, ગગને અડી લડેરે લોલ.
 ઝળકે તપ્ત કનકસમ કાય કે, ઘનસમ ગડગડેરે લોલ.
 દેખી દષ્ટે પામી ત્રાસ કે, દેત્યો દિલ દુઃખી થઈરે લોલ.
 મળિયા મહિષાસુરની પાસ કે, સજ લડવા થઈરે લોલ.
 શસ્ત્રો અસ્ત્રો દેવી અંગ કે, ઝળઝળ ઝળકતાંરે લોલ.
 જોતાં અસુર થયા મનભંગ કે, કર ભાલાં ચળકતાંરે લોલ.
 ચિહ્નુર નામે સેનાધીશ કે, દેવી સામે સજ થયોરે લોલ.
 ચામર લવાં ચઢાવી શીષ કે, સન્મુખ આવી રહ્યોરે લોલ.
 લીધા રથ સાયક હજાર કે, ઉદ્ધમે સાથમાંરે લોલ.
 બોલ્યો કંઈ સૂર સંહાર કે, ચાંપી ચોળું બાથમાંરે લોલ.
 લીધાં અચુત સહસ્ર રથ સંગ કે, લડવા મહાહનૂરે લોલ.
 ચડિએ અસિલોમા અડભંગ કે, લોજન માંસનુરે લોલ.
 રથ લઈ પાંચ કરોડ અભંગ કે, અસુર હરામનોરે લોલ.
 કરવા સુર સેનાનો ભંગ કે, બાળક નામનોરે લોલ.

સાથઠ લાખ રથો છે સાથ કે, જંગ મચાવિયોરે લોલ.
 પીતો સુરાપાત્ર ધરિ હાથ કે, બહુ બળ આવિયોરે લોલ.
 આંવો ગર્વ કરી બીડાલ કે, રથ સંગ કરોડો ધરીરે લોલ.
 સાથે સહસ્ર તુરંગ ગજકાલ કે, કોપી ક્રોધ કરીરે લોલ.
 લીધા દશ સહસ્ર રથ સાથ કે, અસુરો લડે અડીરે લોલ.
 ધરિને બહુવિધ શસ્ત્રો હાથ કે, ત્રુટયા કડકડીરે લોલ.
 ધાયો મહિષાસુર ધરિ ગર્વ કે, સુર ભરે બાથમાંરે લોલ.
 સાથે રથ જોડયા છે ખર્વ કે, અહિ શુલ હાથમાંરે લોલ.
 સાથે ખર્વ તુરંગ ગજસાર કે, મહિષાસુર કથેરે લોલ.
 હમણાં હું વાળું સંહાર કે, મરવા અમર મથેરે લોલ.
 ચળકે ભાલાં ચળકચળાક કે, ખરછી બડિશ ધરીરે લોલ.
 લળકે કરમાં ખડ્ગ ઝળાક કે, મારિ સાંગ મુસલ ફરીરે લોલ.
 ધરિ કર ગોદ્રણ ને તલવાર કે, દેવી પર ચોટ કરીરે લોલ.
 ચણ્ડી કરતી કીડા સાર કે, લેતિ તુર અસુર હરીરે લોલ.
 લાખો દાનવ કીધા ચૂર કે, શ્રમ નવ લેશ ધરેરે લોલ.
 નાહા દૈત્યો બલિયા શૂર કે, દેવી લીલા આદરેરે લોલ.
 નિરખી મહામાયા જગદમ્બ કે, સુરમુનિ સ્તુતી કરેરે લોલ.
 ગગને અમરી અમર કદંબ કે, ફૂલ વેરી સંચરેરે લોલ.
 ધરણી ખળકે ખળખળ થાય કે, લોહિના લોહ ગહેરે લોલ.
 ચુલુ ચુલુ ચુલૂ શબ્દ છલકાય કે, સરિતા પુરે વહેરે લોલ.
 ચંપી ચોખ્યા ચોદા ચરણ કે, ધરણે ઢાળિયારે લોલ.
 ચીરી ધર્મો કુદ મમ શરણ કે, દાટિ દાટ વાળિયારે લોલ.

કરવા ફરી યુદ્ધ ધરી ટેક કે, ચિક્ષુર ધણધણેરે લોલ.
 લીધા દશ હજાર ગજ છેક કે, અયુત હય હણહણેરે લોલ.
 કરવા રણ મોટો સંગ્રામ કે, ચિક્ષુર ફરી અડયોરે લોલ.
 ધરતો રૂઢિયે મોટી હામ કે, સુર પર ત્રુટી પડયોરે લોલ.
 ચરતો જેમ અનલ વનવૃક્ષ કે, દવ વન વિલય કરેરે લોલ.
 કરવા દાનવ સુરનો લક્ષ કે, સિંહ સમ રણે ફેરેરે લોલ.
 ક્રોધે કંપે શિરના વાળ કે, સન્મુખ રહી લડેરે લોલ.
 તોડે દેવી શિર ભરિ ફાલ કે, ધડ ધરણી પડેરે લોલ.
 પીધો ક્રોધે કાલી શ્વાસ કે, પાછા છોડિયારે લોલ.
 પ્રગટયા અપરિમીત ગણ દાસ કે, નમિ કર જોડિયારે લોલ.
 કરમાં ગોફણ ને તલવાર કે, ખડ્ગો ખડખડેરે લોલ.
 વધતાં બહુ વધ્યો પરિવાર કે, રણ ઝુકી રહી લડેરે લોલ.
 ભુંગળ શંખોના કરિ સૂર કે, ડમરૂ બળવતારે લોલ.
 વાજે સરણાઈ રણતૂર કે, નૃત્ય ભળવતારે લોલ.
 કરતાં પ્રહત મૃદંગ મધૂર કે, સંગિત સાથે મળીરે લોલ.
 સાતે સ્વર મૂર્છના હજૂર કે, લય સમ ગાવે લળીરે લોલ.
 ધારી ગદા ખડ્ગ ત્રીશૂલ કે, મારે મારનેરે લોલ.
 શોધે ઇન્દ્ર શત્રુનું મૂલ કે, કરિ સંહારનેરે લોલ.
 વાજે ઘંટ દેવી કરમાંય કે, સુષ્ટિ દેત્યો પડ્યા ઢળીરે લોલ.
 મોહી દાનવ મૂર્છા ખાય કે, ગર્વ ગયો ગળીરે લોલ.
 ખાંધી પાશ ઘસડીયા ધરણ કે, દાનવ રોળિયારે લોલ.
 સોંપી ચમરાબને શરણ કે, યુગદી ચોળિયારે લોલ.

મારે મુશળ વહે મુખ લોહિ કે, રણવટ પડી ઢળ્યારે લોલ.
 રોવે અસુરનારિ સુરદ્રોહિ કે, મરાયા પાપ ટળ્યારે લોલ.
 ચમકે અસુર ધડો ધરિ દોટ કે, સાંગ કર ફરી ઝહેરે લોલ.
 વાણું હમણું તારો ઓટ કે, દેવીને શિરો કહેરે લોલ.
 માનિએ ક્ષણમાં કરિ સંહાર કે, રણુ શ્મશાન રચ્યારે લોલ.
 કરતો વન તરુતુણુ આહાર કે, દાવાનલ જ્યમ મચ્યારે લોલ.
 વહેતો રણુમાં રૂધિર પ્રવાહ કે, સરિતા પુરે પડીરે લોલ.
 જેરી પુષ્પ દેવ કહી વાહ કે, યોગમાયા વારે ચઢીરે લોલ.
 ધારી ધનુષ ચડયો ચિક્ષૂર કે, બાણવૃષ્ટિ આદરેરે લોલ.
 જાણે નવ છે મોત હજૂર કે, ચણિડપર ચોટ કરેરે લોલ.
 છલકે સાગર જેવો પૂર કે, અંબાદેવી રોષમાંરે લોલ.
 વ્યાખ્યું અંગોઅંગે શૂર કે, ચાલિ ચણિડ જોસમાંરે લોલ.
 દીધી રીસે માણ હાક કે, પાડયા રથસારથીરે લોલ.
 પાડી ચીક્ષુર કાને ધાક કે, કંપે સહુ મારથીરે લોલ.
 વિંધ્યો રામરોમ ધરિ બાણ કે, ધનુષ્ય ધ્વજ પડીરે લોલ.
 પડતો કળે ધરતો પ્રાણ કે, ફરિ આવ્યો સામે ચડીરે લોલ.
 ધારી કર તાતી તલવાર કે, ધરી ઢાલ ઝૂકતેરે લોલ.
 મારી સિંહ શીર ખરિ ધાર કે, નાઠો મુખ સૂકતેરે લોલ.
 કીધો ફેર દેવી પર ધાવ કે, તલવાર ચુરો થઈરે લોલ.
 નાઠો નવ જાણીને દાવ કે, ફેર ધસ્યો શૂલ લઈરે લોલ.
 માનિએ કીધો પહેલો ધાવ કે, શુલ શતખંડ કરીરે લોલ.
 મારી ચિક્ષુર કીધો દાવ કે, ચમપુર રાખ્યો ધરીરે લોલ.

ત્યારે યુદ્ધ ચડયો ગજરાજ કે, ચામર દુર્મતીરે લોલ.
 મુખથી હું હું કરે ન લાજ કે, લડવા ધરી રતીરે લોલ.
 ગર્જ અંખા ક્રીધો ઘોષ કે, ત્રિશ વસા ગયો ખસીરે લોલ.
 ચામર મુખમાં દિશે ન હોશ કે, ધરણી પડયો ધસીરે લોલ.
 પ્રકટી દાઝ થયો મનભંગ કે, કરિ લાલ આંખડીરે લોલ.
 ચામર દૈત્યે માંડયો જંગ કે, ધરિ શુભ આવ્યો ચડીરે લોલ.
 ચડિયો ગજપર કરમાં શલ કે, ફેંક્યું દેવી ઉપર સહીરે લોલ.
 ધાર્યું મનનું મળિયું ધૂળ કે, થયું શતખણડ તહીંરે લોલ.
 મારી માનો સિંહ છલંગ કે, ગજપર ચડી ગયોરે લોલ.
 મળિઓ બાથે ચામર સંગ કે, બાહુયુદ્ધ બહુ થયોરે લોલ.
 બાઝી ગજથી પડિયા ધરણ કે, લીડિ બથ કડકડયારે લોલ.
 સિંહે દૈત્ય ચાંપિયો ચરણ કે, શિર ધડ બુદ્ધાં પડયાંરે લોલ.
 ચામર ચાલ્યો ચમની વાટ કે, દાટ વળ્યો દૈત્યો તણોરે લોલ.
 માજીએ ઠીક મચાવ્યો ઠાઠ કે, ઘડયો ઘાટ ઘણા તણોરે લોલ.
 પીતી રૂધિર ગણી મન આઝ કે, લોગ લેતી ભગવતીરે લોલ.
 હણિઆ બાસ્કલ અંધક તામ્ર કે, દિધિ તેને સદ્ગતીરે લોલ.
 કરતી ભદ્રકાલિકા ગ્રાસ કે, દુષ્ટો બહુ કાપિયારે લોલ.
 માર્યા ઉગ્રવીર્ય ઉગ્રાસ્ય કે, મહાહનું પાપિયારે લોલ.
 માર્યા દુર્ધર ને દુરમૂખ કે, બલીબટ ખિડાલનેરે લોલ.
 પામ્યો મઘવા મનમાં સૂખ કે, દૈત્યો દિધા કાલનેરે લોલ.
 અંખા પદ પંકજ પરતાપ કે, ગરબે ગુણ ગણીરે લોલ.
 ટળશે અમૃતલાલનાં પાપ કે, જોગમાયા માથે ધણીરે લોલ.

શ્રી મહાલક્ષ્મી ચરિત્રે મહિષાસુર વધ.

ગરબો પ મો.

આવ્યો મહિષાસૂર અસૂર કે, રણસંગ્રામ વિષેરે લોલ.
 નાસે દેવો દેખી દૂર કે, પામિ ત્રાસ દશ દિશેરે લોલ.
 બાણી દૈત્યસેનાનો નાશ કે, ક્રોધી કોપિયોરે લોલ.
 ધારી શિંગ ઉંચાં આકાશ કે, મહિષરૂપથી થયોરે લોલ.
 મારે શિંગ કરે છે દુઃખ કે, ત્રોડે હાડનેરે લોલ.
 ભરતો કુંકારોની કુંક કે, ભાંગે પહાડનેરે લોલ.
 કીધા કેત્તા ચીરી ચૂર કે, ઝડપી ઝડપ કરીરે લોલ.
 પટકી પાડે મહિષાસૂર કે, ફરતો ફેરે ફરીરે લોલ.
 કરતો ગણ સેના ભંગાણ કે, આવ્યો ચોંપથીરે લોલ.
 માજિના સિંહનો લેવા પ્રાણ કે, ધસમર્યો કોપથીરે લોલ.
 પટકયું પુચ્છ કરી કુંકાડ કે, સિન્ધુ તટ ત્રુટિયારે લોલ.
 કરતો ઘોર મેઘ સમ ત્રાડ કે, પરખતો ચુરા થયારે લોલ.
 મહિષાસુરને શિંગે મેઘ કે, વળગી કૂટિયારે લોલ.
 ભડી કુંકે મોટા પહાડ કે, બહુ ગગને ગયારે લોલ.
 ચંડી ચડી રોસમાં ત્યાંચ કે, ત્રિલોચન અનલ ઝરેરે લોલ.
 કીધો સિંહનાદને ત્યાંચ કે, ધ્રુમંડળ થરહરેરે લોલ.
 સળક્યા શેષ થયો ભૂકંપ કે, ગગનો ઠડકડેરે લોલ.
 અમરોએ ત્યાં કીધો છે સંપ કે, રણતુરી ગડગડેરે લોલ.
 બાંધ્યો મહિષ પાશથી તૂર્ત કે, બની સિંહ સામે ધસેરે લોલ.
 બાણી અંતર આ છે ધૂર્ત કે, ખાંડુ દેવી કરે લસેરે લોલ.

દીધી હોટ છેદવા શીષ કે, નરતનૂ ધરી ફરીરે લોલ.
 પ્રકટી જગદમ્બાને રીસ કે, તેનું તેજ લીધું હરીરે લોલ.
 જોતાં દુષ્ટ થયો નરરૂપ કે, જાણી વાત ભગવતીરે લોલ.
 કેાપી ચૌદ ભુવનની ભૂપ કે, હણવાને કરી મતીરે લોલ.
 ત્યાં તો અસુર થયો ગજરાજ કે, સન્મુખ ફરે બળેરે લોલ.
 અંબા તણો સિંહ વનરાજ કે, શુણ્ડ વિષે લેવા વળેરે લોલ.
 ધારી કર કાલી તલવાર કે, હણવા મૂઢનેરે લોલ.
 જોતાં ક્ષણું ન લાગી વાર કે, કાપી શુણ્ડનેરે લોલ.
 ક્ષણમાં મહિષ થયો તે દુષ્ટ કે, બળથી બહૂ બડ્યોરે લોલ.
 કરતો સ્થાવર જંગમ કબટ કે, મદગર મદે છક્યોરે લોલ.
 માણ મનગમતું મધુપાન કે, લીધું લહેરથીરે લોલ.
 પીધા ઘઘટ ઘુટ એકતાન કે, સુર પર મહેરથીરે લોલ.
 બોલી મુખ ત્રૂટેલાં વેણુ કે, દૈત્ય સામી દબ્ટી કરીરે લોલ.
 મદ છકી રાતાં દીસે નેણુ કે, કહે સુણ્ય અસુર ફરીરે લોલ.
 જો હું કંઈ છકી મધુપાન કે, રમતી જ્યાં લગીરે લોલ.
 ગર્જો ગરજ તું હેવાન કે, કહું છું ત્યાં લગીરે લોલ.
 રે રે દુષ્ટ કરીશ વિદિર્ણુ કે, તુજ શિર કાલ ફરેરે લોલ.
 તુને થયું અક્ષલ કેંઈ અજીર્ણુ કે, યમપુર લઈ ધરેરે લોલ.
 રમતી અમો કંઈ મધુપાન કે, ત્યાં લગી માન ધરેરે લોલ.
 સુરને આપું અભયદાન કે, તને ભખી કંઈ ચરેરે લોલ.
 શિંગે ધરિ મહિષાસુર પહાડ કે, દેવિ પર ફેંક્યા રહીરે લોલ.
 પાટી ચીસો મારી ત્રાડ કે, દિગ્ગજો ડગ્યા સહીરે લોલ.

રૂઠી ઉઠી ત્રૂટી માત કે, કુદિ ચડિ પિઠ પરેરે લોલ.
 પાડી ધરણી મારી લાતકે, ત્રિશુલને કંઠ ધરેરે લોલ.
 ચરણે ચંપાયલો દુષ્ટ કે, નિસર્યાનું મન કરેરે લોલ.
 નીચે પડિયો પામે કષ્ટ કે, લાજ નવ લેશ ધરેરે લોલ.
 અરધો મહિષ ઉદર નર દેહ કે, મુખ બળે બારે કરેરે લોલ.
 અરધો ઉદર બહાર છે જોડ કે, યુદ્ધ સારૂ ઝુકી કરેરે લોલ.
 ધાર્યું લદ્રકાલિકા ચક્ર કે, ફરતું મૂકિયુંરે લોલ.
 મુંઝયું ઉરમાં લેઈ શુભવક કે, અસિપ્રાણ ઝકિયુંરે લોલ.
 આખ્યો દુષ્ટ દૈત્યને હણક કે, તેજ ક્ષણ એકે હયુંરે લોલ.
 છેદી દેહ સહસ્ર બણક કે, દૈત્ય શિર છેદન કર્યુંરે લોલ.
 દેવતા દુઃખી દેખિ ચડિ રીસ કે, સુરપતિ કાજ કર્યુંરે લોલ.
 માજિએ દિગપતિને દશ દીશ કે, દૈત્ય માંસ બલી ધર્યુંરે લોલ.
 હરિહર બ્રહ્મે કીધી સેવ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 સ્તુતિ કરે ઇન્દ્ર ચન્દ્ર સહુ દેવ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 દેવી તું ચિત્ શક્તી આપ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 જપીએ અંતર તારો જાપ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 તુજથી પ્રગટી ચારે બાણકે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 તેં સરજ્યાં વેદ પુરાણ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 તું છું ઇન્દ્રજીવ ને જંત્ર કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 તું છું મહામંત્ર ને તંત્ર કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 ચિયું વિશ્વ ધરી પ્રપંચ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.
 લીધો લોહ ન વેદે રંચ કે, મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ.

જાણી જનમાં ધરશે પ્રીત કે,	મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ
કરશે મંગલ અમ્મા નિત્ય કે,	મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ
ગાવે હરિનંદન ગુણ છંદ કે,	મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ
ત્રૂટે અમૃતલાલ લવકુંદ કે,	મા લક્ષ્મી નમોરે લોલ

અથ ઇન્દ્રાદિસુર સ્તુતિ.

ગરબો ૬ ફો.

(પાવાતે ગઢથી ઉતર્યા મા કાળીરે, ઐ રાહ.)

ઇન્દ્રાદિ મળિ દેવતા,	મા લક્ષ્મીરે.
સ્તુતિ કરે કોડ તેત્રીસ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
કરી આરતી સેવતા,	મા લક્ષ્મીરે.
ધરિ તવ પદરેણુ શીષ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
મહિષાસુર માર્યો મહારણી,	મા લક્ષ્મીરે.
તેં રાખી સુરની લાજ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
ટાળી પીડા અમો તણી,	મા લક્ષ્મીરે.
હણિ દાનવ સેના આજ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
દૈત્ય નૂર ક્ષણમાં હર્યા,	મા લક્ષ્મીરે.
તેં સુરનો ટાળ્યો ત્રાસ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
દૈત્ય હણી દિવમાં ધર્યા,	મા લક્ષ્મીરે.
ગુણ ગાવે તારા દાસ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.

પ્રેમ થકી તું પેખતી,	મા લક્ષ્મીરે.
અરિ અસુર દૈત્ય છે તોય,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
રણુ મરતાં મન લેખતી,	મા લક્ષ્મીરે.
તે સર્વ મોક્ષષદ ઓય,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
છટ્ટો ગરબો ગાય છે,	મા લક્ષ્મીરે.
તવ પદપંકજમાં બાલ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.
દર્શનને દિલ ચહાય છે,	મા લક્ષ્મીરે.
કરી અરજી અમૃતલાલ,	તું મહાલક્ષ્મીરે.

ગરબો ૭ મો.

(ધરણી પડી પતીને પાય અં રાહ.)

દેવી સુરપતિ આઢી ઢાસ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
ઉભા ચરણુ મુકુટ ધરિ પાસ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
કરજો કલ્યાણી કલ્યાણુ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
તારૂં વેદ વિષે પરમાણુ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
તારો કેટિ સૂર્યસમ તાપ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
તારૂં બળ તો બાઈ અમાપ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
કીધો અસુર મહિષ સંહાર,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
કીધી ભદ્રકાલિકા વાર,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
પામે પાર ન શંકર શેષ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
બાણે બ્રહ્મા મર્મ ન લેશ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.
તું મા તુષ્ટિ પુષ્ટિ લાજ,	મા લક્ષ્મી નમોરે.

આખ્યો ક્રોધ કરી તારી હજૂર,
 કીધો એકાએક પ્રહાર,
 દીસે એ આશ્ચર્ય અપાર,
 મા તેં કીધી દષ્ટી વક્ર,
 દીસે જેમ કાલનું ચક્ર,
 ઉગતા કેટિ ઇન્દુ મુખ લાલ,
 નિરખી તારૂં લાલ વિશાલ,
 મહિષાસુરે ન છાંડયા પ્રાણ,
 અમને એ આશ્ચર્ય પ્રમાણ,
 ક્રોધ્યો કાલ નયનથી ભેજ,
 ભેવે કોણ સમર્થજ હોય,
 તારો નવ આદી કે અંત,
 માજી અગમ તમારો પંથ,
 ગીતા તું ગાયત્રી માત,
 તારી તું એકલી જાત,
 રહેતો રાજનગરમાં બાલ,
 રાખો ચરણે અમૃતલાલ,

મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.
 મા લક્ષ્મી નમોરે.

આરતી.

ગરબો ૮ મો.

(મા પાવા તે ગઢથી ઉતર્યો એ રાહ.)

હી પગ-જરમાં પોપટી,	મહાકાળીરે.
કલકંઠી નિગમ ઉદ્યાન,	મા બિરહાળીરે.
જગકારણ આદી નટી,	મહાકાળીરે.
કરિ મન ગમતું મધુપાન,	મા બિરહાળીરે.
આગમ વિપિન મયૂરડી,	મહાકાળીરે.
તું વિશ્વહૃદય રણકાર,	મા બિરહાળીરે.
સંહારો સિંહે ચડી,	મહાકાળીરે.
એમ ઉતાર્યો ભૂભાર,	મા બિરહાળીરે.
નંદનવન તરુ ફૂલડાં,	મહાકાળીરે.
ધરિ પદપંકજ સુરરાજ,	મા બિરહાળીરે.
મણિકંઠણુ કર તારે કડાં,	મહાકાળીરે.
કરે વંદન દેવ સમાજ,	મા બિરહાળીરે.
ઇન્દ્ર વરૂણ પ્રજ્ઞા મળી,	મહાકાળીરે.
શુણુ તારા સરવે ગાય,	મા બિરહાળીરે.
કરે આરતી લળીલળી,	મહાકાળીરે.
ધરિ મુરતિ મનડાંમાંચ,	મા બિરહાળીરે.
અરચી કુંકુમ કેસરે,	મહાકાળીરે.
હરિચંદન ધરિયું પાસ,	મા બિરહાળીરે.

ધૂપ દીપ સામે ધરે,	મહાકાળીરે.
દ્યો અગરબત્તીનો વાસ,	મા બિરદાળીરે.
કસ્તૂરી કરપૂરથી,	મહાકાળીરે.
કરી સોળ વિધી ઉપચાર,	મા બિરદાળીરે.
ધરિ મુકુટ ચરણ પડિ દૂરથી,	મહાકાળીરે.
કહે જય જય જગદાધાર,	મા બિરદાળીરે.
અમૃતલાલે કર જોડિયા,	મહાકાળીરે.
છે ચરણ કમળનો દાસ,	મા બિરદાળીરે.
તેં ભવ બન્ધન તોડિયાં,	મહાકાળીરે.
નિજ બાણી રાખો પાસ,	મા બિરદાળીરે.

કુસુમાञ્જલી.

ગરબો ૯ મો.

(અક્ષાએ ભજન કર્યું—એ રાહ.)

સુરમણ કુસુમ અંજલી મા ધરેરે,
જય જય જય ચણ્ડી જગદમ્બલે,

કર ત્રીશૂલ ધરી હઃપ્રકાં હરેરે, શિર ધરિ રેણુ અમરિ કલંબલે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૧

દેવી ધનુષ બાણ કરમાં ધરીરે, કીધો ટંકારવ અણુકારને,
સુણતાં દૈત્ય હૃદય કાટી ગયાંરે, આદિ હલ્લી કંઠી રણકારને,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૨

કીધું રતવન દેવીને દેવતારે, માણ મનથી થયાં પ્રસન્નજે,
માગો માગો મઘવા સુર સહુરે, આપું માગો ધારી મન જે
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૩

કરજેડી ઇન્દ્રે કીધી વીનતીરે, કરજે અમ અંતર મા વાસજે,
સમરી સહાયે વળજે માવડીરે, લક્ષ્મી અવિચલ માગે દાસજે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૪

તારી નીલમણી નીરજ છબિરે, પૂજે મઘવા આપી માનજે,
દેવી દયા ધરી દેવો પરેરે, આખ્યાં ઇચ્છિત વર વરદાનજે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૫

ગાયો હરિનંદન હર્ષે કરીરે, ગરબો જે જન સુણશે કાનજે,
પામી પરીવાર સુખ સંપત્તીરે, પામે નરપતિનાં બહુ માનજે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૬

અંબા અંતરમાં રાણ થશેરે, પેખી અમૃતલાલ દીન દાસજે,
રાખે સાથે મહામાયા સદારે, સઘળાં પૂરણ કરશે કાજ જે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૭

વિષ્ણુ વિધિ શંકર સાથે મળીરે, આખ્યાં માણને બહુ માનજે,
દેવી પ્રસન્ન બહુ સહુ ઉપરેરે, થઇ ત્યાં ચણી અંતરધાનજે,
તારાં ચરણસરોજ ધરી રહીરે. ૮

ગરબો ૧૦ મો.

અભિવંદન.

(મા પાવા તે ગઢથી ઉતર્યા—એ રાહ.)

તું તારા સુગતા ગમે	મા ચણ્ડીરે.
કહિ ગૌરી શિવમત ગાય	તું મા ચણ્ડીરે.
વજ્રાકૌલિક મન રમે	મા ચણ્ડીરે.
જન પદ્માવતિ ગણાય	તું મા ચણ્ડીરે.
ગાયત્રી કહિ શ્રુતી મથે	મા ચણ્ડીરે.
પ્રકૃતિ સાંખ્ય લણાય	તું મા ચણ્ડીરે.
સર્વ મનોરથ પુરા થયા	મા ચણ્ડીરે.
તું જે પર પૂર્ણ પ્રસન્ન	તું મા ચણ્ડીરે.
વિશ્વતાણી તે પર દયા	મા ચણ્ડીરે.
મા તે જગજન્મ્યો ધન્ય	તું મા ચણ્ડીરે.
જે પર તારી કૃપા સહી	મા ચણ્ડીરે.
તે જિવન્મુક્ત પ્રદારૂપ	તું મા ચણ્ડીરે.
ચાર પદારથ કર મહીં	મા ચણ્ડીરે.
તુજ સેવક સહુનો ભૂપ	તું મા ચણ્ડીરે.
કિંકરને રાજા કરો,	મા ચણ્ડીરે.
તું કરે રાયને રંક,	તું મા ચણ્ડીરે.
દીન જનનાં દુઃખડાં હરો,	મા ચણ્ડીરે.
નવ તે શિર કદી કલંક,	તું મા ચણ્ડીરે.

શ્રી ચાકર સુત સુખી રહે	મા ચણ્ડીરે.
મન વાંચિત પૂરો માય	તું મા ચણ્ડીરે.
કોટિ જન્મનાં દુરિત દહે	જગદમ્બારે.
કરિ જે પર તેં કરૂણાય	જય જગદમ્બારે.
કલ્યાણી કલ્યાણ તું	જગદમ્બારે.
નિજ સેવક કેરી પક્ષ	જય જગદમ્બારે.
વિદ્યા વાણી વખાણ તું	જગદમ્બારે.
નિર્ધનની કલ્પવૃક્ષ	જય જગદમ્બારે.
કઠોરતા રણુ ભૂ વિષે,	જગદમ્બારે.
છે તારી ત્રાતા ટેક	જય જગદમ્બારે.
બહુ દયા દિલમાં દિસે	જગદમ્બારે.
નહિ દાતા તુજ સમ એક	જય જગદમ્બારે.
બહુ કાલ પાપો કરે	જગદમ્બારે.
તમ સાથે લડિયા જેહ	જય જગદમ્બારે.
તેને તું સ્વર્ગે ધરે	જગદમ્બારે.
અરિ પર પણુ તારે સ્નેહ	જય જગદમ્બારે.
કોધ દષ્ટિ ભેયું તમે	જગદમ્બારે.
કરિ ભસ્મ ન દાનવ દેહ	જય જગદમ્બારે.
એ નવ બાણ્યું દિલે અમે	જગદમ્બારે.
તેં ધર્યો દૈત્ય પર નેહ	જય જગદમ્બારે.
દૈત્ય અમૂ શસ્ત્રે હણી	જગદમ્બારે.
છે કારણુ તેનું એજ	જય જગદમ્બારે.

શસ્ત્ર ચડયા પાવન ગણી	જગદમ્બારે.
તેં મોક્ષ પમાડયા સહેજ	જય જગદમ્બારે.
તવ પદરેણુ ધારે શિરે	જગદમ્બારે.
તે નર ત્રીલોક નિહાલ	જય જગદમ્બારે.
હતા દૈત્ય પણ દયા દિસે	જગદમ્બારે.
તું જનની સહજ વહાલ	જય જગદમ્બારે.
તુજ ખડ્ગે ત્રીશૂલ ફળે	જગદમ્બારે.
જળહળતો પ્રભાપ્રકાશ	જય જગદમ્બારે.
દૈત્ય નેત્ર જોઈ નવ ખળે	જગદમ્બારે.
નવ અંજયા નવ લાસ	જય જગદમ્બારે.
વિચારી જોતાં નક્કી	જગદમ્બારે.
અમ અંતર ઉપજે સૂખ	જય જગદમ્બારે.
કોટિ પૂર્ણ ઇન્દ્ર થકી	જગદમ્બારે.
છે સુંદર તારૂં મૂળ	જય જગદમ્બારે.
નેત્રદ્વાર અંતર ધરી	જગદમ્બારે.
નવ અસુર આંખ અંજાય	જય જગદમ્બારે.
અંગ અંતર આંખો ઠરી	જગદમ્બારે.
ઉર દાનવ લેખી માય	જય જગદમ્બારે.
તેં રૂઢિથે ધારી દયા	જગદમ્બારે.
મહિષાસુર ધરિયો સ્વર્ગ	જય જગદમ્બારે.
દુષ્ટ તોય પાપો ગયાં	જગદમ્બારે.
આપ્યો તેં સુરપતિ વર્ગ	જય જગદમ્બારે.

રાક્ષસ કુલ વનમાં તમે	જગદમ્બારે.
તું દાવાનલની જવાલ	જય જગદમ્બારે.
ફરી ફૂદડીને રમે	જગદમ્બારે.
તું દાનેવગણની કાલ	જય જગદમ્બારે.
ઈન્દ્ર ઉતારે આરતી	જગદમ્બારે.
ધરિ અગરબત્તી કરપૂર	જય જગદમ્બારે.
શ્રી વિદ્યા તું ભારતી	જગદમ્બારે.
મહામાયા આપ હજૂર	જય જગદમ્બારે.
અમૃતલાલ પદ સેવતા	જગદમ્બારે.
મનવાંછિત પૂરે માય	જય જગદમ્બારે.
તું દેવોની દેવતા	જગદમ્બારે.
હરિનંદન ગરબા ગાય	જય જગદમ્બારે.
ગાય શિખે ને સાંભળે	જગદમ્બારે.
તે અંબા તારા દાસ	જય જગદમ્બારે.
દશ ગરબા પુરા થયા	જગદમ્બારે.
અગીયારમે રચવા આશ	જય જગદમ્બારે.
સામું ને મા સરસ્વતી	જગદમ્બારે.
જીર્ણાએ કરને વાસ	જય જગદમ્બારે.

શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ

રાગ સદૈશાનો.

ઓધવજી માધવને મનમાં શી દયા
 કુળ સાથે કીડે નંદકુમારને
 રસલીનો રંગાયો એના રંગમાં
 મજવધૂના પ્રાણુતણો આધારને....ઓધવજી—
 ચાતળીઆ સંગેરે કીધી પ્રીતડી
 વૃંદાવનમાં રંગે કરતા ખેલને
 ઓચિંતા ગોકુળથી બહારો વધ ગયા
 વશ્યા મથુરાં રાખી મનમાં મેલને....ઓધવજી—
 વિસારી બહારે છે મજની સુંદરી
 સુંદરવરને બહારી કુળના ચિત્તને
 કરૂણા શું કરશે તે અમપર શ્રીહરી
 અમે ન જાણી નટવરની એ રીતને....ઓધવજી—
 છખીલે છટકીને છળથી છેતર્યો
 બળ કરીને મરડી માર્યો રંકને
 નેહ કેરી નયણાંમાં અમૃતને ધરી
 વિષ વરસાવી આડો વાળ્યો અંકને....ઓધવજી—
 લોચનીએ લલચાયો એને લાલજી
 વશ થયો છે કુળને મજલાલને

ગોકુળમાં ક્યમ ધરશે બહાલો બહાલને
શું કહીએ ક્યાં જઈએ અમૃતલાલને....ઓધવલ—

સંદેશો ર જો.

ઓધવલ ગોકુળમાં હવે નથી ગોઠતું
દિલડાં દાઝે બહાલા વિયોગે હમેશને
સર્વસ્વ હાર્યોરે સઘળું જે હતું
અમને લાગે ખારો આ વ્રજદેશને....ઓધવલ—
જમનાંજી જાતારે હરિને કારણે
નંદકુંવરના સાથે રમતાં રંગને
પ્રભાતે જાતારે નંદને ખારણે
મુખડું જોવા ધરતાં ઉર ઉમંગને....ઓધવલ—
પ્રેમઘેલી કરતી સહુ વ્રજની સુંદરી
જસોદાના જાયાનું ઉરે ધ્યાનને
નિરખતી બહાલાને લોચનીયે ઠરી
નેહે કરતી અધરામૃતનું પાનને....ઓધવલ—
ભારલીને મુખ ધારી ગાતો ગીતને
અમપર બહાલો ધરતો અદઠો સ્નેહને
એ દિવસ સાંભરતાં અંતરમાં બળે
શ્યામ વિયોગે પ્રાણ રહે કેમ દેહને....ઓધવલ—
યમુનાતટ બાંસીને કોણ બળવશે
મહી માખણનું કેને દેશું દાણને

નવલખ આ ધેનુને કોણ ચરાવશે
અમૃતલાલનો વશ્યો મથુરાં પ્રાણુજો....ઓધવજી—

સંદેશો ૩ જો.

ઓધવજી મજ ંહાલું હરિને તો નથી
ંહાલી કીધી ંહાલે કુળજા નારજો
ગોકુળને વિસાર્યું મથુરામાં વશ્યા
નિર્દય છે એ નંદતણેા કુમારજો....ઓધવજી—

વૃંદાવન વાળને સુણતાં વાંસળી
પરવશ થાતાં ઉરમાં પ્રગટે પ્રેમજો
દર્શનને કરતાંરે વનસંગે મળી
સસ રમન્તા એ વિસાર્યું કેમજો....ઓધવજી—

પ્રાણ હયાં વશ કરીઆં વન સાથે ફરી
તરછોડીને ચાલ્યા ન લાગી વારજો
કર્મની કહાણી તે કેને કીજીએ
નહોતું જાણ્યું જાશે હેડા હારજો....ઓધવજી—

ગોવિંદને સંગે જે કીધી ગોઠડી
નહોતો જાણ્યો ધુતારાનો ઢંગજો
અળગો જઈ અમથીરે કુળજાનો થયો
રંગ રચાવી મહોટે પાડ્યો લંગજો....ઓધવજી—
ગોકુળમાં ગોપીવર ક્યારે આવશે
સાચું કહોને અમ પર રાખી મહેરજો

સુખડલું નીરખીને સુખડાં પામીએ
અમૃત સ્વામી મળતાં લીલા લહેરજો....ઓધવળ—

સંદેશો ૪ થો.

ઓધવળ માધવને મળીએ ક્યાં હવે
નવ સુજે કે અમને સાધન એકજો
અંતરમાં ઉભરાયાં સ્નેહ નવેનવે
વરવા નંદનો નંદન ધારી ટેકજો....ઓધવળ—
વહાલાને કહેજો જઈ મથુરાં એટલું
કેમ રિસાયા રસિયા છે શો વાંકજો
પોતાના જાણીને પાસે રાખીએ
જાતિ અમારી આહિરડાંની સંકજો....ઓધવળ—
જે ગાયો ચારી તે હરિ તે પ્રેમથી
તવ વિયોએ નવ આવે નિજ ધામજો
કુંજ વિષે ભમતી તે શોધે આમને
વહે આંસુડાં આંખડલી ઘનશ્યામજો....ઓધવળ—
અલબેલો આવીને ઘરમાં પેસતો
માખણ ખૂતો ફોડી મહીના માટજો
દૂધલિયાં પીતોરે ખ્યારા પ્રેમથી
તુજ વિનાના સૂના જમના ઘાટજો....ઓધવળ—
પાલવને પકડીરે મારગ રોકતો
ઝગડા કરતો જૂઠા તું અમ સાથજો

બોલતો મીઠું ને રનેહ પેખતો
અમૃત શાને તરછોડયાં જહુનાથજી....ઓધવજી—

સંદેશો પ મો.

ઓધવજી નવ જાણે માધવ પ્રેમને
ચારી ગાયો ગોવાળોની સાથજી
ગળામાં ગુંજની માળા પહેરતો
આહિરડાંનું એકું ખાતો નાથજી....ઓધવજી—
વાંસતણી કર ધારી બહાલે વાંસળી
વનખંડીમાં કરતો કરતો નાદજી
મનડાંને હેરીને ગાતો ગીતને
અમને મુકાવી ફૂળતણી મરજાજી....ઓધવજી—
બેસારી પાસે ને કરતો ખ્યારને
કહેતો ખ્યારી તમે છો અમ પ્રાણજી
એકાંતે કરતો રે મીઠી વાતડી
વશ્યો મથુરાં ગોકુળ મોટી હાણજી....ઓધવજી—
અબળા પર બળ કાખી બહાલે શું કર્યું
દિલમાં રાખ્યું અમપર છાનું વેરજી
ગોકુળને વિસારી મથુરામાં વશ્યા
અમપર કુબડી કરતી મોટો કેરજી....ઓધવજી—
પ્રથમથી નવ જાણ્યું હરિ આવું કરે
કહાનો કરશે કુબળ સાથે પ્રીતજી

અંતરની નવ બાણી એની આંટીઓ
અમૃત કરશે બહાલો કુબળા હિતને....ઓધવજી—

સમુદ્રદેવ પ્રાર્થના.

નારાયણ છંદ.

ચઢી તુરંગ તેજપેં ઉગારવા પધારને,
જલાધિ નાથ હાથ ધારી ચાબકો સુધારને.
લહેરકી જલાધિનાથ ભક્તિ ભુક્તિ બનિકે,
મહા તરંગ તેં હરો હમારિ પીડ બનિકે.
કુવા તલાવ વાવડી સુતીર નીર ખેલતાં,
નદી તરંગ ભંગ ભાવ રંગ રંગ રેલતાં.
મહા મહાંધ અંધ બાનિ દુષ્ટ કષ્ટ કારિહે,
હરો કલેશ ઇશ આશ એક જિર તારિહે.
ન કાવ્ય ભેદ છંદ ગૂન દોષ શુદ્ધ બાનિએ,
સમુદ્ર દેવ સેવ તારિ કેન બીધ આનિએ.
મહા ગભીર નીર તીર એક ધ્યાન ધારિકે,
રમા નિવાસ રામ રૂપ એક નામ વારિકે.
રહે અધાર સાર પાર યાહિ બીધ ખેલોચિઓ,
ધની હમાર બાર બાર ચાર આપ શેચિઓ.
ભરોસ એક ટેક નેક રંક બાનિ આધઓ,
અપોન પન્ન બાનિકે જરૂર હીલ લ્યાધઓ.

છુડાયબો ગરુર જૂડ દુષ્ટ ભૂપ દણ્ડ તેં,
 નરાચ તો મરાંકરે ધરી કરી સુખણ્ડ તેં.
 કરો નરાચ છંદ તે વિભૂ સહાય આયકે,
 રહે હમે હમેશ નીજ દેશ સૂખ પાય કે.
 તિહારી કીર્તિ ઠામ ઠામ ગામ ગામ ગીતમેં,
 ગવાયગી હમેશ ઈષ્ટ ધારિ ધારિ ચિત્તમેં.
 અકબરના કૃતેહ દે મહેરબાન તો મરા,
 કરીમ તું રહીમ તું ખુદાઈ પીર તો ખરા.
 ધની ગની બની અબેર બાંદા ધાર નેહ તેં,
 પધારી કે પ્રભુ કરો સહાય આજ સ્નેહતેં.
 તુંહી પિરા ન પીર ધીર ખીર ચેાં કબીર હે,
 નખી તુંહી અલેક આપ જંગ નીર તીર હે.
 તુંહી અયાગ ગોમતી સુજોગ જગ જંગમ,
 ગુદાવરી હ નર્મદા ત્રિબેનિ તીર સંગમ
 મહેશ શેષ શારદા કવિન્દ્ર યોગિ અંગિરા,
 ગનેશ ઇન્દુ ઇન્દિરા જિનેન્દ્ર લોગી તું ગિરા.
 બરુન બાયુ બેદ તો સદા વિશુદ્ધ જગતો,
 તુંહી અકાશ વન્ન મન્ન ચેાં અનેક લાગતો.
 તુંહી અબ્જ અલેદ બેદ દ્વૈત શુન્ય પ્રાન હે,
 અખંડ એક નિત્ય જ્ઞાન માન ચેાં નિદાન હે.
 મશાન વાસિ શંકરા વિભૂતિ ભૂષન ધરા,
 કરાલ કાલ ભૈરવા ભુતેષ શેષ તો ખરા.
 ભવાન્ધિ પાર વાહ પોત એક તુંહી ભૂધરા,

પુરાન થોં કુશન તું તુંહી સુદેવ ખેચરા.
 ઉદાર તો અપાર તો અધાર વાર ધ્યાયિએ,
 તિહાર દાસ આશ એક જાનિ બેગ લ્યાઇએ.
 નમસ્તુ ઈષ્ટ દેવ સેવ કેન બીધ લ્યાઇએ,
 યથા રૂચી અનંદ ઉર આય ખાલ ગાઇએ.
 અમૃતલાલ છંદ ગાન કીન નાથ પ્રેમ તેં,
 નમામિ ॐ નમામિ ॐ નમામિ દેવ નેમ તેં.

સોરઠા.

દરિયા તું દાતાર રહૂં તિહારે આશરે
 અબળ તણા આધાર સાગર વારે સંચરે
 દરિયા મૂંજા દેવ હુખિયા દેખિ દાસને
 થારી એડી ટેવ મુશકેલી પલમાં હરે
 સાગરીયા સમરથ્ય બુડતાના બેલી તમે
 આવી અલો હુથ આ ઘડીયે તો અમંતણે
 દરિયા દરિયા પીર ધર્મ ધજા તારી ધણી
 વરહે નૈણે નીર વાર કરે આણે સમે
 અવગુણને અમાણા ગુણસાગર ગણશે નહી
 સરણા છે તમાણા એમ જાણિને આવજો
 હંડાને છીછર બાજ કરે ન સોંપીએ
 હવે તો આ અવેર દરિયા થારે ઝિગારવા
 હવે સાંમુ નિહાળ સનમુખ રહેને સાગરા
 માવેતર મયાળ તંનડાં તરછોડો નહી

મીઠો મહેરામણ ખારો થાસે જો કહો
 છુટે સધરામણ શેષ ધરા ધરશે નહી
 પરમેશ્વર તું પીર લીડ લગો આણે સમે
 આપો આવી ધીર દરિયા તું સાચો સગો
 બેલીડે બાવાજી લીલુડો નેજો ધરી
 પધારોને ઝાઝી વાર હવે શાને કરો
 ન આરો નાઠેથી ગાંડેથી નથી છોડવું
 જિગારો માઠેથી ગાય ગણી આવો ધણી
 માલીડા મનમાંય કાંઈ વિચારો આખરૂ
 છોડ રહ્યા કરમાય મહેર ધરો મહેરામણા
 અંતરથી અમને તો કેમ વિસારો વાલિડા
 ઘટે ના તમને તો તનડાને તરછોડવા
 અબુધને અબાણ મમતાયું મેલી નહી
 એજ વ્રુડાઈ વખાણુ તોય ગણ્યાં તેં તાહારા
 હિમરાજ બુધર બાલ દરિયા થારે આસરે
 શરણે અમૃતલાલ હરિનન્દન હરિયે ધર્મા
 જયન્તીલાલ જગદીશ નરેશ ને ગુણવંત આ
 રાખી ચરણે શીષ વીધા લે છે વારણા

इति श्री राजवैद्य हरिभाइ तनुजनुषा राजचिकित्सकता चणेन
 अमृतलालारूपेण वर्मणा विरचिता देवीचरित्र चन्द्रिका
 सम्पूर्णा.

બહેર ખખર.

સુરમાન સગડીપણ અભિપ્રાયપત્ર મહોદયે પ્રસાન્ન-
 ચક્રચરિત્રુ નુપરિચયકચુલમણિ શ્રીમદ્ મહાસત્તમિરાજ
 મહુમ મહારાણાધી માનસિકેશ બચાદરની વિરહાવધી જ
 અન્ન-લેખક અને તેનાંદાર-પદાનવિદ્યાર્થિ રાજકો
 અમુલવાદ હરિભાઈ પ્રણિત લેખના પાલનદારની ગાદી
 તરફથી પરવાનગી અને છપાવવામાં આવશે; અને છપાવેલી
 રજીસ્ટર મહારાજના પ્રેમપત્રોને વિદ્યુત્ત મુદ્દે મોકલવામાં
 આવશે. નિઃશુલ્કે અને નીચેના સ્થળે લખાયું.

અમુલવાદ	સોમનાથ, ગિરિવાસી, પાકી, ૨૫૭૮
આમુલવાદ	૧૭૨ આ. પાકી, મહારાણી રૂઢિને જ
સોમનાથ	હરિભાઈ સુલચીદાસ બાબાની
અમુલવાદ	કેમનાથ મિશન નેમ ૨, ૩૨૬
	સ્તનથી પુરવાતમ આવડા,
	કેમનાથ મિશન નેમ ૨, ૩
	અને
	આ વચના પ્રિય હરિભાઈ અમુલવાદ

